

Mál nr. 220/2017
M og
vátryggingafélagið V v. slysátryggingar ökumanns bifreiðarinnar A

Bifreiðastjóri slasaðist við akstur vörubifreiðar við Hafnarfjall 10.5.2017.

Gögn.

1. Málskot móttakið 3.7.2017 ásamt fylgiskjöllum nr. 1-10.
2. Bréf V dags. 11.7.2017 ásamt fylgiskjöllum 1-5.

Málsatvik.

Tjón varð á bifreið sem M ók eftir Vesturlandsvegi við Hafnarfjall, þegar eftirvagn bifreiðarinnar lyftist frá jörðu vegna vinds og valt á hliðina og tók með sér bifreiðina. Við þetta slasaðist ökumaður á höfði og hálsi. V viðurkennir bótaskyldu, en telur rétt að skerða bætur til ökumanns um 1/3 vegna stórkostlegs gáleysis hans. M krefst óskertra bóta. Aðstæður á vettvangi voru þær að vindhraði var 18.5 m/sek en vindhviður farið upp í 26.2 m/sek. Á sama mæli fór mesta vindhviða upp í 28 m/sek og telur M að V geti ekki skert bætur til sín vegna meints stórkostlegs gáleysis fyrir að hafa ekið bifreið og farmi um veginn við þessar aðstæður. M segist hafa metið aðstæður þannig að hann gæti ekið A örugglega um veginn enda hefði hann farið um hann skömmu áður. M segir að afstaða V sé ekki studd neinum gögnum og verði V að bera hallann af sönnunarskorti. Þá byggir M á því að hann hafi fylgt öllum varúðarviðmiðunum sem honum bar. M segist ekki hafa sýnt af sér sök í umrætt sinn heldur hafi ástæða óhappsins verið sú að vindhviða hafi skyndilega lent á bílnum. M telur því að skilyrði 2. mgr. 27. gr. og 1. mgr. 90. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004 sé ekki yfir hendi. Hafi M sýnt af sér sök þá sé hún óveruleg og V geti eingöngu borið fyrir sig almennt gáleysi en ekki stórkostlegt og geti V því ekki skert bætur til M eins og tilvitnuð ákvæði leyfa.

V vísar til þess að M sé atvinnubifreiðarstjóri sem þekki vel til aðstæðna og þrátt fyrir upplýsingar um vindhraða og aðstæður við Hafnarfjall hafi M kosið að halda för sinni áfram. Þá segir V að í umræddu tilfelli hafi verið búið að vara við veðrinu fyrirfram í frétt sem hafi birst daginn áður þar sem sagði að daginn eftir yrði lélegt ferðaveður. V segir að farmurinn í bílnum og eftirvagninum hafi í umrætt sinn verið járnarusl og tómir gaskútar og hafi því akstur bifreiðarinnar í þeim vindi sem var og M lýsi verið mjög varhugavert að vera á ferðinni og með því að aka bifreiðinni á þessu svæði á Vesturlandsvegi með þann farm sem um ræðir hafi M sýnt af sér stórkostlegt gáleysi.

Álit.

Aðstæðum þegar slys M varð er lýst í öðrum úrskurði nefndarinnar í máli nr. 175/2017. Í þeim úrskurði var fyrst og fremst fjallað um áhrif varúðarreglu kaskótryggingarskilmála á bótarétt eiganda þeirrar bifreiðar sem M ók í greint sinn úr kaskótryggingu hans. Í 2. mgr. 27. gr. og 1. mgr. 90. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004 kemur hins vegar fram að vátryggingafélög geti takmarkað ábyrgð sína í heild eða að hluta vegna stórkostlegs gáleysis vátryggðs. Í niðurstöðu úrskurðar í máli nr. 175/2017 er hins vegar ekki tekin skýr afstaða til þess hvort í háttsemi M hafi falist stórkostlegt gáleysi eins og V hélt þar fram, eins og vegna bótaréttar úr slysátryggingu ökumanns. Hér er því tekin sjálfstæð afstaða til þess álitaefnis og er það álit nefndarinnar að þó vönum bifreiðastjóra eins og M var ljóst að það gæti að einhverju leyti verið varhugavert að aka A meðfram Hafnarfjalli við þau veðurskilyrði og háttsemi M sem ökumanns bifreiðarinnar hafi almennt verið gáleysisleg, þó hún hafi ekki brotið gegn gildandi varúðarreglum sem giltu fyrir kaskótryggingu bifreiðarinnar eins og niðurstaða í máli 175/2017 sýnir. Vátryggingafélög bera almennt sönnunarbyrði um að skilyrði um takmörkun ábyrgðar séu fyrir

hendi. V þarf því að sýna fram á að það gáleysi sem M sýndi við aksturinn sé þannig að það sé stórkostlegt í skilningi ofangreindra lagaákvæða. Til þess þarf háttsemi að fela í sér verulegt frá vik frá þeirri háttsemi sem ætlast mátti til af M. Af þeim gögnum sem liggja fyrir í málinu telst V ekki hafa sýnt fram á það nægilega skýrlega að sú háttsemi hafi falið í sér stórkostlegt gáleysi af hálfu M. Hallann af þeim sönnunarskorti ber V og telst M því eiga rétt á fullum bótum úr slysatryggingu ökumanns hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt á fullum bótum úr slysatryggingu ökumanns hjá V.

Reykjavík 22.8.2017.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.